

[Valdemar Sørensen.]

men ogsaa kan finde Plads til at tale om den Gavn, der kunde være i at beskæftige 500 Arbejdsløse — eller færre — ved en Foranstaltning som denne.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Elgaard talte om den siden 1929 stærkt forøgede Arbejdsløshed. Man maatte forstaa det ærede Medlems Udtalelser, som om han gav Regeringen den største Skyld for Arbejdsløsheden. Nu til sidst sagde det ærede Medlem, at han ikke vilde give Regeringen Skylden for Afsætningsbegrænsningen. Selv det ærede Medlem Hr. Elgaard maa kunne indse, at man ikke kan indtage begge Standpunkter.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen skal jeg sige, at hvis vi kan enes om en Udvidelse af Lovforslaget, saa det kommer til at omfatte flere, uden at det træder berettigede Interesser for nær, er jeg villig til at følge det ærede Medlem. Stil bare nye Forslag om Udvidelse af Lovens Omraade, ogsaa til Malere og adskillige andre!

Det er vist et stort Spørgsmaal, hvad der er mest haardhændet: Lovgivningen her paa Rigsdagen eller Arbejdsgiverforeningens saakaldte frivillige Lovbestemmelser, som Arbejdsgiverforeningens Medlemmer tvinges til at tiltræde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Leonhard Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Derefter foretoges den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lovgivningen om en Statstidende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2135; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 72.)

Sagen sattes til Forhandling.

P. Andersen: Et Forslag vedrørende Lovgivningen om en Statstidende har været til Behandling i de to forudgaaende Sam-

linger. Efter at det var vedtaget her i Tinget med Regeringspartiernes og Venstres Stemmer og oversendt til Landstinget, hvor det ogsaa fik en velvillig Behandling af Venstres Ordfører, skulde man jo mene, at det ikke kunde være saa længe, inden det føres igennem og bliver Lov.

I det foreliggende Lovforslag undtages imidlertid ikke visse Virksomheder, som var undtaget i det her i Tinget sidst vedtagne Lovforslag, hvorfor Lovforslaget altsaa er forelagt her paa ny. Disse Virksomheder er Sparekasser og visse Spare- og Udlaansvirksomheder, gensidige Forsikringselskaber, Privatbaner og „forskellige under Undervisningsministeriet hørende Institutioner“. Det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget som ogsaa i den højtærede Statsministers Forelæggelsestale, at det for en Del af disse Institutioners Vedkommende har sin Aarsag i, at det i tidligere Love er bestemt, at disse Virksomheder skal avertere i Statstidende, ligesom det for Jernbaneselskabers Vedkommende af Ministeriet for offentlige Arbejder er bestemt, at deres Generalforsamlinger skal bekendtgøres i Statstidende. Med Hensyn til de under Undervisningsministeriet hørende Institutioner siger man i Bemærkningerne, at man ikke er klar over, hvilke Institutioner der hentydes til, og at man derfor maa have større Klarhed paa dette Omraade, og at man er villig til at dispensere i ret udstrakt Grad med Hensyn til disse Institutioner.

Der er ikke nogen Anledning til at holde noget Foredrag om Lovforslaget i al Almindelighed; men derimod kunde der være Anledning til at tage hele Spørgsmaalet, saaledes som det nu foreligger, op til en Behandling i et Udvalg, hvor de nærmere Begrundelser for den foreslaaede Ændring vil kunne gives, og man saaledes ret hurtigt, mener jeg, vil kunne komme til en Ende med Behandlingen af Sagen og forhaabentlig blive enig om at føre den igennem, efter at de nødvendige Oplysninger fra Ministeriets Side er givet. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale, at Lovforslaget hurtigt føres videre.

Elgaard: Selv om man havde forudset, at dette Lovforslag vedrørende Averteringspligt i Statstidende vilde vende tilbage fra det andet høje Ting hertil, er det dog kommet tilbage paa en Maade, som jeg i hvert Fald ikke havde ventet. Jeg udtalte ved Lovforslagets tredie Behandling her i Folketinget dengang min Anerkendelse af Statsministeriets Redebonhed til at være Ud-